

Abstrakt

V současnosti probíhá legislativní proces o návrhu evropského nařízení o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech dědictví, je proto aktuální srovnávat právní úpravy této oblasti v jednotlivých členských státech.

Nejprve jsou v této práci předestřeny problematické situace, které vznikají v důsledku rozdílné právní úpravy v jednotlivých právních řádech a jejichž negativní důsledky by měly být unifikovanou evropskou úpravou odstraněny. Jedná se o problematiku kvalifikačního problému, předběžné otázky, zpětného a dalšího odkazu a vlivu času na řešení dané otázky.

V druhé části se tato práce zabývá konkrétními otázkami dědického práva. Právní řády evropských států zpravidla obsahují kolizní normu, která určuje právo rozhodné pro dědické poměry, a kromě té často rovněž speciální pravidla pro určení způsobilosti k pořízení závěti, její obsah a formu, možnost volby rozhodného práva a přípustnost jiných pořízení na případ smrti. Obecně aplikovaným právem bývá právní řád státu bydliště zůstavitele nebo jeho státní příslušnosti. Některé státy pak aplikují tzv. rozštěpený statut, kdy je speciálně stanoveno jiné rozhodné právo pro dědění nemovitostí, a sice právo státu, na jehož území se nemovitost nachází. Kromě hmotněprávních otázek se tato práce věnuje rovněž problematice procesní, konkrétně pravidlům pro určení soudní příslušnosti v dědických věcech a dále krátce zásadám uznávání a výkonu cizích rozhodnutí.